

VI Jornades Catalanes d'Infermeria Comarcal

Amb motiu de la celebració del 75è aniversari de l'edifici històric, els dies 21 i 22 de gener de 1999 es van celebrar les VI Jornades Catalanes d'Infermeria Comarcal a l'Hospital General de Granollers, vuit anys després d'haver fet les primeres.

Aquestes Jornades, organitzades conjuntament amb l'Associació Catalana d'Infermeria, van reunir 150 professionals de tot Catalunya sota el lema *La infermeria comarcal, un model d'inquietud professional*. S'hi van debatre, des de la visió dels diferents àmbits d'actuació –primària, hospitalària, universitària...– temes tan importants com la contribució de les infermeres davant les alternatives a l'hospitalització convencional, la continuïtat de les cures d'infermeria, la proposta de coordinació entre nivells assistencials i què passa quan l'objectiu assistencial és CUIDAR.

La conferència inaugural (*"Infermeria comarcal, un model d'inquietud professional"*) va ser exposada per la Sra. Teresa Gatell i Vallvé, directora d'infermeria de Gestió Pius Hospitals de Valls (Alt Camp).

La conferència de clausura (*"Enfocament de la formació necessària per donar resposta als diferents objectius assistencials"*), va ser oferta pel Sr. Benxamin Porto Porto, infermer de l'atenció primària de l'Àrea Sud de Pontevedra i professor de sociologia a la Universitat de Vigo.

La valoració global de les Jornades ha estat molt bona: el 76% dels participants van donar-li una puntuació de 9 sobre 10.

Entre les conclusions a què vam arribar caldria destacar que:

- Les infermeres tenim un paper molt important com a punt de referència per al client i la seva família.
- Per oferir una atenció integral i de qualitat cal que ens coordinem els diferents

1998 75 ANIVERSARI

nivells assistencials i que garantim que aquesta coordinació sigui interdisciplinària.

- No existeix una única manera de cuidar, sinó que s'ha d'individualitzar per a cada persona amb qui establim una relació assistencial.

Eulàlia Guix

Ziatar Teatre

Farà gairebé mig any que Ziatar Teatre va iniciar un projecte "al-lucinogen" que consistia a escenificar una obra de teatre que girés al voltant d'algun tema sanitari socialment candent i envoltar-se, per dur-lo tot a terme, de professionals capacitats i de solvència contrastada. En el moment que aquest text serà llegit per tots vosaltres al de Bat a Bat, el gruix primordial del projecte –l'estrena de l'obra, l'escenificació dels primers dies i la reposició– ja haurà acabat. Aprofitem aquesta revista per oferir una síntesi de l'obra i per fer arribar a tothom un càlid record d'agraïment.

Fitxa tècnica i síntesi

Ziatar Teatre

Una obra de text, d'interpretació, de silencis, de "tempos", de canvis de registre subtils, de prosa poetitzada, de direcció escènica.

"Sara i Simón"

Autor: Manuel Dueso i Almirall

Actors: Josa Planas, Germà Morlans, Lourdes Segalès, Ivan García, Isa Rodrí-

guez i Jordi Esquius.

Direcció: Frederic Roda i Fàbregas

Teatre: Teatre de Ponent de Granollers

Estrena: 29 de gener de 1999

Síntesi argumental de l'obra:

"Sara i Simón" és un retrat sociològic d'uns personatges absolutament vigents i que formen part d'un entorn social que ha estat la diana durant les darreres dècades de la malaltia de la SIDA. L'obra, dit breument, s'articula en una primera part situada al carrer i té el transvestisme i la droga com a motors de fons, i una segona part al voltant de l'hospital en què l'autor fa arribar els personatges a situacions clíniques i personals terminals gairebé sempre viscudes amb una barreja explosiva d'amor, desesperació i tendresa.

Gràcies per venir

Els components de Ziatar Teatre volem aprofitar aquestes ratlles i la finestra d'aquesta revista per expressar el nostre agraïment més sincer a tota la gent que de manera directa o indirecta a través de llur treball en aquesta institució va tenir

coneixement d'aquest projecte i ha vingut a les nostres representacions fetes al Teatre de Ponent. Gràcies de tot cor per fer-nos vibrar, per fer-nos sentir realitzats i feliços, pels silencis, els riures, els aplaudiments i l'elevat grau d'emotivitat que tan sovint vàreu manifestar. Els que ens coneixeu sabeu que tot el que diem és absolutament sincer i sentit, sense cap mena de rerafons convencional o forçat. Ha estat tan col·lunat que mai no ho oblidarem.

Gràcies per venir.

Jordi Esquius

•••(Continua a la p. 4)